

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/19/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213200653
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2013:3213200653.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO 35 787 783, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti odporcovi: V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O.F. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 422 47 268, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, Stará Baštová 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 1 049,77 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 138,44 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 12.2.2013 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 049,77 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,40 % ročne zo sumy 879,96 eur od 17.2.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 014,87 eur od 1.4.2012 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia.

Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že dňa 30.8.2006 uzavrel s odporcom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zmluva“). Na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C zmluvy uzavrel navrhovateľ s odporcom úverovú zmluvu, vydal odporcovi úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec vo výške 20 000 Sk (663,88 eur). Odporca vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1 481,02 eur. Odporca svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nespĺnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil odporca navrhovateľovi len časť dlžnej sumy, a to sumu 1 241,02 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany odporcu navrhovateľ odstúpil dňa 23.2.2012 od úverovej zmluvy. Dňa 31.3.2012 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh odporcu sa stal splatným v celom rozsahu.

Podaním zo 4.4.2013 navrhovateľ doplnil, že uplatnená suma 1 049,77 eur je zložená z: 134,91 eur dlžné úroky a poistenie; 879,96 eur úverová istina; 34,90 eur náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Súčasne navrhovateľ predložil tabuľku, z ktorej vyplýva, akú časť jednotlivých mesačných splátok uhradených odporcom tvorí istina, úroky, poplatok za vedenie revolvingového účtu a poplatok za poistenie.

Odporca na doručenie návrhu reagoval e-mailom zo dňa 8.3.2013, v ktorom uviedol, že nemohol splácať svoje dlhy, lebo mal infarkt a mozgovú príhodu. Doteraz mal príjem len z čiastočného invalidného dôchodku. Teraz sa zamestnal a už bude môcť doplatiť splátky. Chce sa dohodnúť na splátkach a postupne všetko splatiť.

Podaním doručeným súdu 6.5.2013 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane odporcu. Podaním z 3.7.2013 vedľajší účastník uviedol, že je nesporné, že vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Súčasťou formulára o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola pod bodom C aj žiadosť odporcu o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca. Jedinou individuálne špecifikovanou zmluvou o úvere bola zmluva zo 14.11.2002 o úvere určenom na nákup tovaru. Z bodu C formulára vyplýva len tá skutočnosť, že žiadateľovi v budúcnosti môže byť poskytnutý úver vo forme platobnej karty, čo bude závisieť od posúdenia navrhovateľa. Podpisom formulára z 30.8.2006 však automaticky nedošlo k vzniku súbežného úverového vzťahu (revolvingový úver). V konkrétnom prípade nebola dodržaná ani písomná forma revolvingového úveru, čo spôsobuje jej neplatnosť. Aj Okresný súd Žilina svojím rozsudkom č. k. 14C/86/2011-77 určil, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C/ Úverová karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu vecí žiada aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov na poskytnutie úverového rámca, o poskytnutie úverového rámca a vydanie karty na jeho meno je neprijateľná podmienka. Ak teda navrhovateľ poskytol odporcovi finančné prostriedky a nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, medzi účastníkmi vznikol vzťah, ktorý je potrebné posúdiť podľa zásad bezdôvodného obohatenia. Každá osobitná splátka, ktorú si odporca z úverovej karty bez právneho dôvodu vybral, pritom podlieha samostatnému režimu premlčania. Vedľajší účastník uvedeným podaním súčasne vzniesol námietku premlčania všetkých splátok, ktoré odporca čerpal pred dátumom 12.2.2011. Žiadal, aby súd návrh zamietol a priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 8.8.2013 vzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Poukázal na neúčelné a nehospodárne trovy právneho zastúpenia účtované vedľajším účastníkom, ktorý ako združenie založené na ochranu spotrebiteľov má sám osebe poskytovanie právnej ochrany spotrebiteľom v predmete svojej činnosti, pričom by mal byť schopný naplňať účel svojej existencie v rámci vlastnej réžie. V tom istom podaní navrhovateľ uviedol, že pri uzatváraní úverovej zmluvy odporca bez výhrad súhlasil so všeobecnými úverovými podmienkami. Z obsahu predmetnej zmluvy, konkrétne z časti C) jednoznačne vyplýva, že predmetom zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru je poskytnutie úverového rámca 20 000 Sk. Navrhovateľ sa zaviazal odporcovi poskytnúť predmetný úverový rámec a odporca sa zaviazal navrhovateľovi riadne a včas platiť poskytnutú sumu formou mesačných splátok. V súlade s vyššie uvedeným zmluvným ustanovením išlo zo strany odporcu o návrh na uzavretie úverovej zmluvy. Navrhovateľ predmetnú úverovú zmluvu podpísal, čím prejavil svoju vôľu byť viazaný predmetnou úverovou zmluvou. Súčasne navrhovateľ oznámil odporcovi, že jeho návrh na uzavretie zmluvy prijal. Táto skutočnosť je zrejماً z potvrdenia o akceptácii návrhu odporcu. Vzhľadom k tomu je navrhovateľ toho názoru, že predmetná úverová zmluva bola uzatvorená písomne a v súlade s platným právnym poriadkom. K námietke premlčania, ktorú vzniesol vedľajší účastník, navrhovateľ uviedol, že navrhovateľ mohol svoje právo uplatniť až 1.5.2009 (deň nasledujúci po účinnosti odstúpenia), takže k premlčaniu predmetného záväzku nemohlo dôjsť. Okrem toho na premlčanie sa prihliadne len na námietku dlžníka. Vzhľadom k skutočnosti, že námietku premlčania nevzniesol dlžník, ale vedľajší účastník, má navrhovateľ za to, že na takto vznesenú námietku súd nemôže prihliadať.

Uznesením z 19.9.2013 č. k. 6C/19/2013-76 súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Na pojednávaní dňa 16.10.2013 sa účastníci konania ani vedľajší účastník nezúčastnili. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to najmä: vyplnený a oboma stranami dňa 30.8.2006 podpísaný formulár označený ako „žiadosť/zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru“ vrátane všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len „všeobecné podmienky“), odstúpenie od úverovej zmluvy z 23.2.2012 s doručenkou, výzvy na úhradu dlhu (predložené odporcom), akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade odporcu, potvrdenie o prijatí splátok registrovaných na úverovom prípade odporcu, výpis z úverového účtu odporcu, sadzobníky poplatkov spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 30.8.2006 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru na zakúpenie konkrétneho, aj keď v zmluve bližšie neurčeného tovaru typu „foto-kino, optika“ v predajnej cene 11 999 Sk, z čoho odporca pri samotnej kúpe zložil priamu platbu 1 200 Sk a zvyšok kúpnej ceny (10 799 Sk) vyfinancoval navrhovateľ formou úveru. Tento úver sa odporca zaviazal splátiť v 9 splátkach po 1 199 Sk splatných vždy 15. dňa v mesiaci, a to počnúc 15.9.2006. Tento úver na kúpu tovaru nebol predmetom konania. Následne dňa 3.1.2007 spísal navrhovateľ list, v ktorom uviedol, že akceptuje návrh odporcu na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, a zaslal odporcovi platobnú kartu. Odporca dňa 5.10.2009 vybral pomocou tejto platobnej karty sumu 1 400 eur. Postupnými splátkami v čase od 9.12.2009 do 1.7.2011 odporca vrátil navrhovateľovi spolu 1 241,02 eur.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihlíadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, príkladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, na základe čoho právne uzatvára: Medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, upravenej v zákone č. 258/2011 Z. z., ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality. Súčasne, prinajmenšom od 1.1.2008 (§ 879j Občianskeho zákonníka), treba túto zmluvu posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zo špecifikácie typu tovaru („foto-kino, optika“) a jeho predajnej ceny (11 999 Sk) uvedenej v zmluve vyplýva, že predmetom tejto zmluvy bol spotrebiteľský úver na kúpu konkrétneho odporcom vybraného tovaru.

Tlačivo - formulár, na ktorom je zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru spísaná, je vertikálne rozdelený na dve časti. Pravá, orámovaná časť obsahuje vopred vytlačené texty rozdelené na body: C) úverová karta, D) poistenie klienta, E) dohoda o zrážkach zo mzdy, F) súhlas so spracovaním osobných údajov, G) žiadosť o financovanie. Do tejto časti formulára nie je možné nič vpisovať ani meniť text. Ľavá časť formulára je prispôbená na to, aby sa do nej mohli vpisovať údaje a obsahuje niekoľko oddielov, ktoré sú horizontálne medzi sebou oddelené prerušovanou čiarou. Kým do všetkých oddielov je možné vpisovať potrebné údaje, posledný oddiel, označený „C1) Úverová karta“, obsahuje

- údaj o mesačnej úrokovej sadzbe vo výške 1,95 %
- príklad pre výpočet RPMN pri výške čerpania úveru vo výške 20.000 Sk
- výšku mesačného poplatku za správu revolvingového úveru v sume 45 Sk
- ročnú úrokovú sadzbu 23,4 % a
- výšku poistného v bode 1 časti D 2,99 %.

Úver, ktorý navrhovateľ odporcovi poskytol na zakúpenie konkrétneho tovaru nie je predmetom konania (zrejme ho odporca plne uhradil) a preto sa ním súd nezaoberal. Predmetom konania je dlh odporcu na ďalšom úvere, ktorý mal navrhovateľ poskytnúť odporcovi v podobe platobnej kreditnej karty. Navrhovateľ však nepredložil žiadne listinné dôkazy, t.j. zmluvu, na základe ktorej došlo k uzavretiu tohto záväzkového vzťahu.

Navrhovateľ tvrdil, že odporcovi vydal platobnú kartu na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C) úverovej zmluvy z 30.8.2006. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 však zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Z predložených listín možno ustáliť, že dňa 30.8.2006 účastníci konania preukázateľne uzavreli jedinou individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere, určenú na nákup konkrétneho tovaru. V rámci dojednávania tohto záväzku navrhovateľ vnútil žiadateľovi o úver (odporcovi) aj iný úkon než ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z daného tlačiva, podpisom zmluvy sa žiadateľ o úver súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá

je vytlačená vpravo v rámečku a bez možnosti úpravy textu a ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu.

V časti C) formulára zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa uvádza: „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca ... Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania.“ V konečnom dôsledku z tejto formulácie nevyplýva nič iné než to, že žiadateľovi o úver môže ale nemusí byť v budúcnosti poskytnutý aj úver vo forme platobnej karty, pričom žiadosť o vydanie platobnej karty bude posudzovaná osobitne. Podpisom zmluvy dňa 30.8.2006 teda nedošlo automaticky k vzniku právneho vzťahu týkajúceho sa revolvingového úveru resp. platobnej karty. Ak hodlal navrhovateľ uzavrieť s odporcom takýto záväzkový vzťah, bolo to potrebné urobiť spôsobom, aký predpisuje zákon č. 258/2011 Z. z. Ak navrhovateľ poskytol odporcovi platobnú kartu s úverovým rámcom 20 000 Sk (prípadne neskôr s vyšším úverovým rámcom) bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje zákon, nebola dodržaná zákonom predpísaná forma, a preto je takýto právny úkon neplatný.

Podľa názoru súdu teda samotný podpis odporcu na zmluve z 30.8.2006 z vyššie uvedených dôvodov nepreukazuje jeho vôľu existujúcu v tom čase uzavrieť súčasne zmluvu o revolvingovom úvere. Ak by však súd aj akceptoval vyjadrenie navrhovateľa, že odporca podpisom zmluvy z 30.8.2006 vyjadril záujem o revolvingový úver, teda že zmluva z 30.8.2006 je súčasne návrhom (ofertou) odporcu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, potom podľa § 43c ods. 1 a § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka by akceptácia tohto návrhu musela byť včasná a nesmela by obsahovať žiadne dodatky a zmeny. V časti C) formulára zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa uvádza, že má ísť o poskytnutie úverového rámca vo výške 20 000 Sk a pravidelné mesačné splátky majú byť vo výške minimálne 5 % poskytnutého úverového rámca, čo predstavuje 1 000 Sk. Akceptácia návrhu je datovaná 3.1.2007 (súdu nie je známe, kedy bola doručená odporcovi) a je v nej uvedený maximálny úverový rámec 40 000 Sk (hoci takýto údaj zmluva z 30.8.2006 vôbec neobsahuje), aktuálny úverový rámec 20 000 Sk a výška mesačnej splátky 800 Sk. Minimálne jeden údaj je teda v tzv. akceptácii návrhu oproti návrhu odporcu pridaný (maximálny úverový rámec) a jeden údaj je zmenený (výška mesačnej splátky). Preto aj keby súd akceptoval zmluvu z 30.8.2006 ako návrh odporcu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, listina vystavená navrhovateľom dňa 3.1.2007 nie je akceptáciou návrhu, ale novým návrhom, pričom navrhovateľ nepreukázal, že by tento návrh bol písomne akceptovaný odporcom.

Bez písomnej zmluvy neexistuje dohoda strán ani o výške úroku z úveru, ani o výške úroku z omeškania a o zmluvnej pokute či o ďalších poplatkoch. Plnenie, ktoré navrhovateľ požaduje od odporcu, preto možno posudzovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, resp. z titulu vrátenia plnenia z neplatnej zmluvy podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľom vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi spolu 1 400 eur a odporca do dňa podania žaloby vrátil 1 241,02 eur. Navrhovateľ bol preto oprávnený žiadať vrátenie rozdielu medzi týmito sumami, teda 158,98 eur, bez akýchkoľvek zmluvných úrokov a sankcií.

K tvrdeniu navrhovateľa, že námietku premlčania môže vzniesť len dlžník, nie vedľajší účastník, súd uvádza, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, ktorého podporuje (§ 93 ods. 4 O.s.p.). Premlčanie je síce inštitút upravený hmotným právom (Občianskym zákonníkom), avšak k jeho realizácii dochádza len v súdnom konaní, kde sa tento inštitút uplatňuje prostriedkami procesného práva. Uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom odporcu a rovnaké právo má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajší účastník. Na tom, že ide o procesné právo, nič nemení ani skutočnosť, že sa ním uplatňujú tiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy, ako je práve námietka premlčania. Vedľajší účastník nie je legitimovaný na dispozičné úkony, ako sú späťvzatie návrhu, uzavretie súdneho zmieru či zmena návrhu. Vznesenie námietky premlčania medzi takéto dispozičné úkony nepatrí. Preto vedľajší účastník je oprávnený vzniesť námietku premlčania.

K bezdôvodnému obohateniu odporcu na úkor navrhovateľa došlo dňom, keď odporca vybral z platobnej karty poskytnutej navrhovateľom bez právneho dôvodu sumu 1 400 eur, teda dňom 5.10.2009. Týmto

dňom navrhovateľ vedel o tom, že odporca vybral uvedenú sumu, teda že sa na jeho úkor obohatil. Preto podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčalo v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, teda dňa 5.10.2011. Bez ohľadu na vedomosť navrhovateľa o bezdôvodnom obohatení sa však toto právo podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčalo najneskôr v objektívnej trojročnej premlčacej dobe, teda dňa 5.10.2012. Keďže navrhovateľ podal žalobu až dňa 12.2.2013, súd dospel k záveru, že námietka premlčania je dôvodná, a preto návrh v celom rozsahu zamietol.

V tomto prípade neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, teda že by sa nemalo prihliadať na námietku premlčania vznesenú odporcom, pretože navrhovateľ by nemohol namietat' premlčanie vo vzťahu k splátkam, ktoré odporca uhradil po 20.2.2011 (t.j. menej ako dva roky pred podaním žaloby). V tomto prípade išlo zo strany navrhovateľa aj odporcu o peňažné plnenia. Pri jednotlivých „splátkach“ odporcu by nebolo možné rozlíšiť, či ide o plnenie na základe neplatnej zmluvy, alebo o vrátenie bezdôvodného obohatenia. Ak by sa malo toto plnenie (splátka) odporcu posudzovať ako plnenie neplatnej zmluvy, potom by bol vo výhodnejšej pozícii taký dlžník, ktorý za posledné dva roky nevrátil nič (jeho námietka premlčania nároku na vrátenie bezdôvodného obohatenia by bola dôvodná), než taký, ktorý svoj dlh riadne splácal (a jeho námietka premlčania by bola zamietnutá z dôvodu, že druhá strana by nemohla namietat' premlčanie jeho splátok). Podľa posúdenia súdom v danom prípade bolo poskytnutie sumy 1 400 eur odporcovi zo strany navrhovateľa plnením bez právneho dôvodu a jednotlivé splátky, ktorými odporca navrhovateľovi túto sumu vracal, vyhodnotil súd (bez ohľadu na prípadný mylný predpoklad odporcu, že došlo k riadnemu uzavretiu zmluvy) nie ako plnenie z neplatnej zmluvy, ale ako postupné uhrádzanie dlhu vzniknutého plnením navrhovateľa bez právneho dôvodu. Uplynutím premlčacej doby na vrátenie bezdôvodného obohatenia (t.j. 5.10.2011) považoval súd nárok navrhovateľa na úhradu tohto dlhu za premlčaný.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže odporca, ktorý bol v konaní úspešný, nepožiadala o náhradu trov konania, súd o náhrade trov konania odporcu nerozhodoval. Na návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu však súd rozhodol o náhrade jeho trov. Keďže išlo o vedľajšieho účastníka na strane odporcu, pričom odporca bol v konaní úspešný aj pričinením vedľajšieho účastníka, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, ktoré súd považoval za účelné, a to prevzatie veci vrátane prípravy zastúpenia a prvej porady s klientom a podanie vyjadrenia vrátane námietky premlčania. Tarifná odmena za každý z úkonov právnej služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je 61,41 eur a ku každému úkonu právnej služby patrí právnenému zástupcovi aj režijný paušál 7,81 eur. Celkové trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka tak sú 2 x (61,41 eur + 7,81 eur) = 138,44 eur.

K námietke navrhovateľa, že vedľajší účastník ako združenie založené na ochranu spotrebiteľov by mal byť schopný naplňat' účel svojej existencie v rámci vlastnej réžie, súd opätovne uvádza, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, ktorého podporuje (§ 93 ods. 4 O.s.p.), teda aj právo na právne zastúpenie. Tvrdenie navrhovateľa, že vedľajší účastník len podaním zo dňa 17.6.2013 oznámil, že vstupuje do konania a následne bez uvedenia akýchkoľvek relevantných právnych či skutkových okolností týkajúcich sa predmetnej veci žiada priznať náhradu trov konania, nezodpovedá skutočnosti. Preskúmaním spisu súd zistil, že vedľajší účastník podaním zo 6.5.2013 oznámil súdu vstup do konania na strane odporcu (pričom za toto podanie trovy právneho zastúpenia neúčtoval) a podaním z 3.7.2013 sa relevantne a konkrétne vyjadril k veci, preto má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, ako bolo uvedené vyššie (prevzatie veci vrátane prípravy zastúpenia a prvej porady s klientom; podanie vyjadrenia z 3.7.2013).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v troch rovnopisoch. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- odvolacím súdom má byť schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.